

Turinys

Kronika

Klausimai ganytojams	2
<i>Kun. Artūras KAZLAUSKAS</i> Ar meilėje būna neapykantos?	3
Evangelija mažiesiems	4
Bažnyčios pulsas	6
Moterys apie Kūdikių laukimą	8
<i>Birutė OBELIENIENĖ</i> Kalėdinė mamos pasaka	9
<i>Algimantas RAMONAS</i> Savaime nėra aišku	10

Didelės ir mažos kryžkelės

<i>Kun. Kęstutis K. BRILIUS MIC</i> Meilė – visada vaisinga	11
<i>Antanas GAILIUS</i> Mylėti ar turėti	12
<i>Antanas SAULAITIS SJ</i> Gyvoji šventųjų litanija	13
<i>Kun. Danielius DIKEVIČIUS</i> Trys meilės prasmės Biblijoje	14
<i>Dalia LUKĖNIENĖ</i> Mylėk! O kita bus pridėta	15
<i>Tomas VILUCKAS</i> Vienintelis įstatymas	16
<i>Zita VASILIAUSKAITĖ</i> Neapykantos brūzgynuose	18
Mylėti reikia net gėles	20

Veidu į vaiką

<i>Dr. Gedas MALINAUSKAS</i> Šis vaikas irgi mano...	21
<i>Paul LEMOINE</i> Pasitikėti ir drąsinti	22

Jaunimo iššūkis

<i>Simonas BENDŽIUS</i> Stipriausias mazgas	24

Kaip vyrą ir moterį sukūrė juos

<i>Christopheris WESTAS</i> Ribą brėžia širdis	26

Akiračiai

<i>Apolonija NISTELIENĖ</i> Stasys Šalkauskis	28

Atokvėpio valandai

<i>Giovannino GUARESCHI</i> Menelikas	30
<i>Gabrielė GAILIŪTĖ</i> Baden Badeno Undinė	33

Sveikata

Kliūtys meilei	34

Gyvenimas kaip senas vynas

<i>Vanda IBIANSKA</i> Mítai, vyrai ir moterys	35

Mielieji „Artumos“ Skaitytojai ir Bičiuliai,

nors už lango vis dar nuostabus ruduo ir net advento dar tik išvakarės, o aš turiu rašyti Jums jau paskutinį šiemet, taigi – kalėdinį laiškėlį. Ech, nelengva, nes besibaigiantys dar vieni meteliai ir vėl bylote byloja mums apie trumpąsias mūsų dieneles ant šios žemelės, ir net prieššventinė ruoša negali uždusinti paširdžiuos sukirbančio klausuko – o kas gi šįmet man įstabaus nutiko? O dar ta metų užbaiga ir su gyvenimo saulėlydžiu kažkaip susikužda, kad tas kabliukas vis giliau širdin įsminga – na ir ką gi tu iš viso gero nuveikei po saule, ką išsineši tu iš čia gal jau šiųnakt mėnuliui užtekėjus?.. Na, žinoma, tvarkingi katalikai žino gerus atsakymus į visus klausimus, o dar ką tik nugyvenę ištisus Gailestingumo iškilmių metus teisingai tars: mes būsim teisiami pagal tai, kaip mylėjom ir gėra darėm! O iš tiesų – ar aš tam pasiruošęs?..

Bet tu nenusimink, širdede mano, jei ką, ir jeigu geras Dievas leis, žiūrėk, dar ir sulauksim tų 2012-ųjų, ir vėl iš naujo galėsime bandyti „nugalėti blogį gerumu“ – nes juk ateinančius metus mūs vyskupai paskelbė Palaimintojo Jurgio Matulaičio metais! Nors jie jau gruodį prasiždės, tačiau mes išsamiau aptarsim juos kitąmet (jei Dievas duos). O šioji „Artuma“, kaip ir žadėjome, apie dieviškiausiąją iš visų dorybių – apie *meilę*... Įsivaizduojate, mielieji, ką reiškia apie ją šiais laikais parašyti kažką nebanalaus, nesaldaus, gyvai suskambančio?! Tai ir dėl to pasiūlėm savo autoriams bei Jums pagret dar pasvarstyti ir apie *neapykantą* – juk jos taip apstu, ir taip retai ji atvirai įvardijama... Tad rizikuojam!

O atsiveikindamas ir sveikindamas Jus su artėjančiu Užgimimu, negaliu nepasidalyti su Jumis šių dienų nutikimu. Prieš pat rašydamas Jums laiškėlį, tarp savo el. pašto pranešimų radau štai šitokią žinutę: vyras ir žmona, santuokoje išgyvenę 72 (!!!) metus, važiuodami automobiliu pateko į avariją; skubiai nugabenti į ligoninę reanimacijos palatoje 94-erių senukas, vos atgavęs sąmonę, paklausė: „Kaip mano brangiausioji?“, o netrukus atsipeikėjusi 90-metė teištara: „Kaip mano mylimasis?“ Paguldyti vienas šalia kito, jie susiėmė už rankų ir taip gulėjo, pajungti prie visokių aparatų, medikų prižiūrimi... Neilgai tai truko – senolis mirė... Bet kas gi čia – gydytojai konstatavo, kad širdis nustojo plakti, o monitorius aiškiai rodo jojo pulsą?!? Pasirodo, jautrus kompiuteris, prijungtas prie vyro, fiksavo jo žmonos pulsą, perduodamą per susikibusias jų rankas! Po valandėlės numirė ir ji... Dievaži, būčiau pagalvojęs, jog tai – graži pasaka iš senoviškos pamokančių istorijų knygutės; betgi perskaičiau tai vieno solidaus JAV žinių TV kanalo pranešime, o tų laimingųjų senukų vardai Norma ir Gordonas, pavardė Yaeger (galite patikrinti visažiniame internete). „Matai, ankstyvos santuokos irgi gali būti tokios laimingos (kai tuokėsi, Normai buvo 18-ka, Gordonui – 22-eji)“, – dar pridūrė jauni amerikiečiai žurnalistai.

Taigi, kad ir kaip keistai skambėtų, šventų Kalėdų proga linkiu, mielieji, Jums ir sau šitokio gyvenimo ir šitokios mirties!

Rasokit, dangūs, iš savų aukštybių...

Jūsų, Darius Chmieliauskas

